Entrada

El prat interior

Per pregaria.cat el dg., 06/06/2010 - 09:00

Ja fa estona que et mires al mirall. Mirant atentament els teus ulls et sembla que vas entrant en el teu interior. Es va il·luminant sota el focus potent de la ment, i vas veient un gran prat, llarg i ple de gespa verda. Sents un desig immens d'apropar-t'hi i fins i tot de descansar a l'herba.

Ara toques amb les mans l'herba verda i examines atentament les articulacions, l'elasticitat i la intensitat del seu color. T'adones que en cada bri del teu prat interior i hi ha una paraula escrita. La llegeixes... i et quedes astorat. Cada bri de la gespa porta aquesta inscripció: JO.

Si mires globalment tota l'amplada del prat interior t'adones que el JO és immens, és arreu, ho envaeix tot. Jo. Jo. Jo.... i de tant jo t'angoixes i et mareges.

Quan tanques els ulls fatigats de tant de jo, cerques en el fons del fons el rostre i, si és possible, els mots savis del teu Mestre. Com és possible que estiguis tan centrat en tu mateix? Aquesta és la pregunta dolorosa que et qüestiona en el silenci absolut de la teva màxima intimitat. Sóc així de narcisista?

Saps molt bé que la veu del Mestre t'arriba normalment mitjançant la consciència. I avui, un cop més, ella et parla suaument amb notable amabilitat, com en els dies importants.

Entens el seu missatge, t'arriba amb claredat, però sense paraules, és una comunicació directa que et caldrà anar traduint al llenguatge entenedor de la ment. Més o menys diu així:

La saviesa de la vida consisteix en anar canviant el JO de cada bri interior per un TU, un TU allargat especialment en la U de forma que en el seu allargament, uuuu..., hi vagin entrant persones, gent, humanitat, terra, astres, passat, present, futur, anhels i amors. Uuuu..., però tot plegat en un TU que saps molt bé qui és, perquè se'ns va revelar. Oh, si un dia tot el prat cantés a una veu el TU que mai acaba i que tot ho engloba, aleshores en Ell sí que retrobaries el millor que ets.

Jesús Renau sj.

Salm 40 (39) 2-9.

2 Tenia posada l'esperança en el Senyor,

i ell, inclinant-se cap a mi,

ha escoltat el meu clam.

3 M'ha tret de la fossa profunda,

del llot i del fangar.

Ha plantat els meus peus sobre la roca

i m'hi sento segur.

4 Ha inspirat als meus llavis un càntic nou,

un himne de lloança al nostre Déu.

Tots els qui ho veuen veneren el Senyor

i posen en ell la confiança.

5 Feliç l'home que confia en el Senyor

i no busca l'ajut dels idòlatres,

que es refien d'esperances enganyoses!

6 Com has pensat en nosaltres,

Déu incomparable!